

Votre Programme Matmidim – Chiour BETH
Parashat Mikets – du 13 au 17 Décembre 2020

ת"סד

Matmidim
Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

HANOUKA

Cette semaine, le sujet d'étude porte sur **HANOUKA**, et plus précisément sur **l'emplacement de la H'anoukia à la porte d'entrée**.

Il y a une discussion entre Rachi et Tosfot sur l'emplacement, et il faudra comprendre leurs explications et ce qui en découle à travers les différentes Guemarot. Nous serons aussi amenés à nous pencher sur la compréhension à la base de la Mitsva de l'allumage qui est destiné au Pirsoum Hanes (la publication du miracle).

Toute l'équipe de Matmidim vous souhaite un joyeux H'anouka, que la Lumière de la Torah et ses bénédictions emplissent vos foyers !

Bon Limoud sur Matmidim !

Tephila avant le Limoud

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מתר אסור ולא על אסור מתר, ולא ינשלו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. כי !! יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

Tephila après le Limoud

מודה אני לפניך !! אלהינו ואלהי אבותינו, ששמעת חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמעת חלקי מיושבי קרנות. שאני משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך.

Programme du Dimanche

1. Etude des quemarot qui concernent cette Souguia

Comparer les Rachi ramenés dans ces deux Geumarot (page 21b et 22a)

במה מדליקין פרק שני שבת כא:

רש"י

(דף ק"ט): מצחוק. משום פרסומי ניסא. ולא צרי"ר אלא צחצוח שצתייהן היו פתוחין לחצר: ואם היה דר צעלייה. שאין לו מקום צחצוח להניחה שם: מניחה. מצפניס כנגד חלון הסמוך לרה"ר: הסכנה. שהיה להם לפרסויים חוק ציוס אידס שלא יצעירו נר אלא צצית ע"ז שלהם כדאמרינן בגיטין (פ"ב דף ק"ט): נר

מעם לדבריו דמעלין בקדש ואין מורידין ת"ר
 ה"ג הנוכח מצוה להניחה על פתח ביתו
 מבחויץ אם היה דר בעלייה מניחה בחלון
 הסמוכה לרה"ר ובשעת הסכנה מניחה על
 שלחנו ודיו אמר רבא צריך נר אחרת

תוס'

אדם צצית: מצוה להניחה על פתח ביתו מבחויץ. ומיירי דליכא חצר אלא צית עומד סמוך לרה"ר אבל אם יש חצר לפני הצית מנזה להניח על פתח חצר דאמר לקמן צ' חצר שיש לה צ' פתחים צריכה צ' נרות ואמרי' נמי נר שיש לה שני פיות עולה לשני בני אדם משמע לשני צתים ואם היו מניחים על פתחי צתיהם היה לזה מימין ולזה משמאל אבל אי מניחים על פתח החצר אתי שפיר: ובשעת הסכנה. נראה

[...]

בהלל והודאה צ' תנן התם גץ היוצא מתחת הפטיש ויצא והויק חייב צ' גמול שטעון פשתן והוא עובר ברשות הרבים ונכנסה פשתנו לתוך החנות ודלקה בנרו של חנוני והדליק את הבירה בעל הגמול חייב להניח חנוני את נרו מבחויץ חנוני חייב רבי יהודה אומר בנר חנוכה פטור צ' אמר רבינא צ' (משום דרבה) זאת אומרת צ' נר חנוכה מצוה

במה מדליקין פרק שני שבת כב:

ועקרבים יש בו: אמר רבה צ' נר חנוכה מצוה להניחה בטפח הסמוכה לפתח והיכא מנח ליה רב אחא בריה דרבא אמר מימין רב צ' משמאל מדפתי אמר משמאל והילכתא צ' משמאל כדי שתהא נר חנוכה משמאל ומזוזה מימין: אמר רב יהודה אמר רב אסי (אמר צ' רב)

רש"י

מנזה להניחה. צחצוח או צרי"ר צ' טפח הסמוך לפתח שאם ירחיקנו להלן מן הפתח אינו ניכר שצעה צ' הניחו שם: מימין. צ' כניסתו לציתו לימין: מזוזה. קי"ל דמימין דכתיב צ'

Les mots du jour à apprendre :

Entrée	פְּתַח
fenêtre	חִלּוֹן
Elévation Etage	עֲלִיָּה

Programme du Lundi

במה מדליקין פרק שני שבת כג.

לזילזולי בה ^כ רבא אמר רוב עמי הארץ מעשרין הן: אמר רב הונא ^כ חצר שיש לה ב' פתחים צריכה שתי גרות ^כ (ואמר) רבא ילא אמרן אלא משתי רוחות אבל מרוח אחת לא צריך מ"ט אילימא משום חשדא חשדא דמאן אילימא חשדא דעלמא אפילו ברוח אחת נמי ליבעי אי חשדא דבני מתא אפי' משני רוחות נמי לא ליבעי לעולם משום חשדא דבני מתא ווימנן דמחלפי בהאי ולא חלפי בהאי ואמרי כי היכי דבהאי פיתחא לא אדליק בהך פיתחא נמי לא אדליק ומנא תימרא דחיישינן לחשד ^כ דתניא אמר רבי שמעון

רש"י

מעשרין: חצר שיש לה ב' פתחים. שיש לבית ב' פתחים פתוחים לחצר צריכה שתי גרות נר לכל פתח כדמפי' טעמא משום חשדא שהרואה יהא סבור שהבית חלוק והרי הוא של שני בני אדם ויאמרו האחד אינו מקיים מצות נר: מב' רוחות. אחד בצפון ואחד במזרח: חשדא דעלמא. בני עיר אחרת העוברין משם בשוק: אפי' מרוח אחס נמי. סבורין הן שהבית חלוק מתוכו: ואי חשדא דבני מתא. שידעים שאין חלוק: לסוף שדכו.

במה מדליקין פרק שני שבת כג:

רש"י

תכלה ואומרים כבר הנחמיה: שפי פיוס. שהגרות שלהם של חרס הן ומכוסין ועושים לו נקב בצדי כסויו להכניס לו הפתילה והוא הפה ולמעלה בכיסויו יש נקב קטן וגם חלל יש למעלה מן הכסויו וממלאו שמן והוא נכנס דרך הנקב מעט מעט אס יש בו שני נקבים משני צדדין עולה לשני בני אדם למהדרין העושין נר לכל אחד ואחד: עשאה כמדורה.

נינהו אמר רבא מפני הרמאין: אמר רב יצחק בר רדיפה א"ר הונא נר שיש לה שני פיות עולה לב' בני אדם אמר רבא ימילא קערה

אור זרוע ח"ב סי' שכב

ת"ר נ"ח מצוה להניח' על פתח ביתו מבחוץ משום פרסומי ניסא ולא ברה"ר אלא בחצירו שבתיהן היו פתוחין לחצר ואם היה דר בעלייה שאין לו מקום בחצר להניחה שם מניחה מבפנים כנגד החלון ובשעת הסכנה שהיה להם לפרסיים חוק ביום אידם שלא יבעירו נר אלא בבית ע"ז שלהם מניחה על שלחנו ודיו

Comme qui pense le Or Zaroua ? En fonction de cela comment comprenez-vous ce qu'il dit à propos de celui qui habite en étage lorsqu'il précise « qu'il n'a pas d'endroit dans la cours pour la déposer » ?

הר"ן על הרי"ף מסכת שבת דף ט עמוד ב

תנו רבנן נר חנוכה מצוה להניחה וכו'. מבחוץ משום פרסומי ניסא ולא ברה"ר אלא בחצירו שבתיהם היו פתוחים לחצר

ואם היה דר בעליה. שאין לו מקום בחצר להניחה שם מניחה מבפנים כנגד חלון הסמוכה לרה"ר ובשעת הסכנה שגזרו על המצות מניחה על שולחנו [ואף על פי] דמאן דחזי סבר האי נר לאו דמצוה הוא אלא נרו הוא

שם דף י עמוד א

אמר רב הונא חצר שיש לה שני פתחים. שיש לבית שני פתחים פתוחים לחצר צריכה שתי נרות נר לכל פתח משתי רוחות ומפרשינן בגמרא דהיינו טעמא משום חשדא דבני מתא דזמנין דחלפי בהא ולא חלפי בהא ואמרי כי היכי דבהא לא אדליק באידך נמי לא אדליק ומסתברא דכיון שאינו מדליק אלא משום חשדא לא מברך אלא אחד פתחא

נר שיש לה שתי פיות עולה לשני בני אדם. שאם היו שני בני אדם דרים בחצר אחת ומדליקין בחצר מבחוץ עולה לשניהם אי נמי למהדרין שעושין נר לכל אחד ואחד

Comme qui pense le Ran ? Comment comprenez-vous son explication au sujet de la bougie double par rapport à ce que Tosfot demandait ?

Les mots du jour à apprendre :

A proximité Juxtaposé	סְמוּךְ
Droit Domaine	רְשׁוּת
Domaine public	רה"ר = רְשׁוּת הָרִבּוּי

Programme du Mardi

חידושי הרשב"א מסכת שבת דף כא עמוד ב

נר חנוכה מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ. פירש רש"י ז"ל לא ברשות הרבים אלא בחצרו שבתיהן היו פתוחין לחצר, ואם היה דר בעליה שאין לו מקום בחצר להניחה שם מניחה בפנים כנגד חלון הסמוכה לרשות הרבים, ואינו מחוור בעיני מדתנן ומייתנין לה בסמוך הניח חנוני את נרו מבחוץ החנוני חייב רבי יהודה אומר בנר חנוכה פטור מפני שהוציאה ברשות, ואם אין מניחה אלא בפנים וזה הניחה בחוץ ממש למה פטור ומי הרשהו, ואם אתה אומר דוקא בשהניחה כנגד חוץ ולעולם בפנים בחצרו, אם כן אפילו חנוני בכי הא אמאי חייב והלא ניזק ברשות המזיק הוזק ואדרבה בעל הגמל חייב, אלא מסתברא מבחוץ ממש קאמר

Etudier la contradiction du Rachba sur Rachi. Comment auriez-vous pu répondre simplement ?

תוספות הרא"ש מסכת שבת דף כא עמוד ב

מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ. וכגון שהבית סמוך לרשות הרבים אבל אם יש חצר לפני הבית מצוה להניחה על פתח החצר דהכי משמע לקמן חצר שיש לה שני פתחים צריכה שתי נרות, ומיהו רש"י פי' לקמן חצר שיש לה שני פתחים כגון שיש לבית שני פתחים פתוחים לחצר ומבעל גמל דלקמן אין ראייה דצריך שיניח על פתח החצר, דהתם איירי בחנות שפתוח לרשות הרבים ואין חצר לפניו

Comme qui pense le Tosfot Haroch ?

חידושי הריטב"א מסכת שבת דף כא עמוד ב

מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ. פי' כי היכי דלעביד פרסומי ניסא בכולי עלמא, ומה שפירש"י ז"ל לא מבחוץ ברשות הרבים אלא מבפנים סמוך לרשות הרבים, לאו למיסר בחוץ ממש אתא, כי מנהגם היה להדליק מבחוץ ממש וכדמוכח ממתני' דגמל עובר ברשות הרבים דבנר חנוכה פטור, והתם ברשות הרבים ממש מיירי וכן פירש רש"י ז"ל לקמן, אלא הכי בעי למימר דלא סוף דבר מצותו בחוץ ממש, אלא ה"ה סמוך לחוץ מבפנים בענין שיכירו בני רשות הרבים

Comment le Ritba comprend Rachi ? Pourquoi en vient-il à cela ? Comment répond-il à la question du Rachba ?

רבינו ירוחם - תולדות אדם וחווה נתיב ט חלק א

פרש"י מבחוץ בפתח החיצון הסמוך לר"ה אבל הנרות מבפנים וי"מ מבחוץ ממש בר"ה ועתה נוהגין להדליקה מבפנים לפתח הסמוך לרשות הרבים ויש שנוהגין להדליקה מבפנים לפתח הסמוך לחצר משום דשכיחי גוים וגנבי' ועו' שאין רגילין לקבוע מזוזה לפתח הפתוח לרשות הרבים משום גוים שיטלו אותה ויש מזוזה לפתח הפתוח לחצר ויהיה מזוזה לימין ונר חנוכה בשמאל

Pensez-vous que Rabi Yerouh'am et le Ritba expliquent Rachi de la même façon ? Ce qu'il dit vous convient-il avec le Rachi page כב étudié précédemment ?

Les mots du jour à apprendre :

Cours	חֶצֶר
Dévoilement	פְּרוּסִים
A l'intérieur	בְּפְנִים

Programme du Mercredi

רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ד הלכה ז

נר חנוכה מצוה להניחו על פתח ביתו מבחוץ בטפח הסמוך לפתח על שמאל הנכנס לבית כדי שתהיה מזוזה מימין ונר חנוכה משמאל, ואם היה דר בעליה מניחו בחלון הסמוכה לרשות הרבים, ונר חנוכה שהניחו למעלה מעשרים אמה לא עשה כלום לפי שאינו ניכר

הלכה י'

חצר שיש לה שני פתחים בשתי רוחות צריכה שתי נרות, שלא יאמרו העוברים ברוח זו לא הניח נר חנוכה, אבל אם היו ברוח אחת מדליק באחד מהן

Pouvez-vous définir si le Rambam pense comme Rachi ou comme Tosfot ?

הגהות מיימוניות הלכות מגילה וחנוכה פרק ד (על הלכה י' של הרמב"ם)

ל] אומר ר"י דלאו דוקא חצר דלא מצינו שנצטרך נרות בחצר אלא בבית שבחצר קאמר

טור אורח חיים הלכות חנוכה סימן תרעא

מניחה על פתח הסמוך לר"ה מבחוץ אם הבית פתוח לרה"ר מניחה על פתחו ואם החצר פתוח לר"ה מניחה על פתחו ואם הוא דר בעלייה שאין לו פתח פתוח לר"ה מניחה בחלון הסמוך לר"ה ובשעת הסכנה שאינו רשאי לקיים המצות מניחה על שולחנו ודיו

Comme qui le Tour a-t-il tranché ?

בית יוסף אורח חיים סימן תרעא

ורבינו כתב כדברי התוספות דמצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ ולפיכך הוצרך לפרש דאם היה דר בעלייה מניחה בחלון הסמוכה לרשות הרבים בשאין לו פתח פתוח לרשות הרבים מיירי כלומר שאם היה פתח העלייה פתוח לרשות הרבים מניחה על הפתח ואם היה פתוח לחצר מניחה על פתח החצר שהוא פתוח לרשות הרבים אבל הכא מיירי כשהעלייה פתוחה לבית דהשתא כי מנח לה על פתח הבית או על פתח החצר לא מינכרא מילתא דמשום עלייה היא ולפיכך מניחה בחלון הסמוך לרשות הרבים

Ce que le Beit Yossef explique a-t-il une incidence pour quelqu'un de nos jours qui habite en étage et dont l'allée ouvre sur le domaine publique ?

ערוך השלחן סי' תרע"א אות י"ט

וכיון שעיקר המצוה היא משום פירסומי ניסא לכן צוו חז"ל שם שלא להדליקם בביתו בפנים וכך אמרו חכמים נר חנוכה מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ אם היה דר בעלייה מניחה בחלון הסמוכה לרה"ר ובשעת הסכנה מניחה על שולחנו ודיו ופירש"י [ד"ה מבחוץ] על פתח ביתו מבחוץ משום פירסומי ניסא ולא ברה"ר אלא בחצרו שבתיהן היו פתוחין לחצר עכ"ל כלומר דאי ס"ד ברה"ר הו"ל לומר על פתח חצרו מבחוץ ומדקאמר על פתח ביתו מבחוץ והבית פתוח לחצר ש"מ דבחצר קאמר והתוס' הקשו על זה מהא דאמר לקמן חצר שיש לו שני פתחים צריכה שתי נרות אך כבר כתבו הסמ"ג והגהמ"י [פ"ד אות ל'] בשם ר"י דלאו דווקא חצר קאמר שלא מצינו שנצטרך נרות בחצר אלא בבית שבחצר קאמר עכ"ל וכן מבואר מדברי הרמב"ם שם שכתב על פתח ביתו מבחוץ בטפח הסמוך לפתח על שמאל הנכנס לבית עכ"ל [ומה שהקשו התוס' ד"ה מצוה ממה שאמרו נר שיש לה שתי פיות עולה לשני בני אדם משמע לשני בתים ואם על פתח החצר הוי לזה מימין ולזה משמאל עכ"ל ותמיהני אטו לא משכחת לה בשני בתים זה לפניו מזה ויוצאין דרך פתח אחד לחצר וצ"ע

La réponse du Aroukh Hachoulh'an sur la bougie double concorde-t-elle avec l'avis du Beit Yossef ramené plus haut ?

Les mots du jour à apprendre :

En face	כָּנָגַד
Loi	חֵק
Chameau	גָּמֵל

Programme du Jeudi

Gueder de la Mitsva de l'allumage

פני יהושע מסכת שבת דף כא עמוד ב

בגמרא תנו רבנן מצות חנוכה נר איש וביתו. נראה דמה שנשתנה מצוה זו משאר מצות שהן חובת הגוף שהיה חיוב על כל יחיד ויחיד דקיימא לן נמי [קדושין מ"א ע"א] מצוה בו יותר מבשלוחו אלא דשאני הכא שאין הכא עיקר המצוה אלא בסמוך לרה"ר שהוא משום פרסומי ניסא משום כך הטילו חובת מצוה זו כאילו היא חובת הבית ועדיין צ"ע

ערוך השולחן אורח חיים סימן תרעא סעיף יז

דהנה כבר הקשה אחד מהגדולים מה נשתנה מצות נר חנוכה מכל המצות דכל המצות על כל אחד מישראל לעשות המצוה ובנר חנוכה הוי רק על הבעה"ב לבדו [פנ"י שם ונשאר בצ"ע] אמנם באמת א"ש דהנה מצינו דאתרוג חייב כל אחד ליטול בידו הד' מינים ושופר אחד תוקע וכולם שומעים משום דבאתרוג המצוה היא הנטילה והשופר המצוה השמיעה אך א"א לשמיעה בלי תקיעה ולכן אחד תוקע וכולם שומעים וכן בקריאת המגילה אחד קורא וכולם שומעים והכא גבי חנוכה המצוה היא הראייה לראות הנרות כשדולקין וזהו הפירסומי ניסא ולכן תקנו ברכה להרואה כדאיתא בגמ' שם אך א"א לראייה בלי הדלקה לכן תקנו שהבעה"ב מדליק וכל בני ביתו רואים ומ"מ לא דמי לגמרי לשופר ומגילה דבשופר אין המצוה רק השמיעה כמו שמברכין לשמוע קול שופר ובמגילה שומע כעונה אבל בנר חנוכה עיקרא דמצוה הוי ההדלקה כמו שמברכין להדליק נר חנוכה אלא שגם הראייה מצוה ולכן הרואה מברך שעשה נסים כמ"ש בס"י תרע"ו

סעיף יח

ולכן לא הטילו חז"ל חובה על כל אחד שידליק כיון שגם בהראייה יש מצוה וזהו שאמרו מצות חנוכה נר איש וביתו כלומר הוא בהדלקה ובני ביתו בראייה והמהדרין שגם בהדלקה יהיה לכל אחד חלק נר לכל אחד ואחד כלומר דאם ביכולת שכל אחד ידליק בפ"ע וכמו בכל המצות שכל אחד יעשה המצוה בשלימות פשיטא שאין למעלה מזה אמנם גם אם הבעה"ב מדליק נר בשביל כל אחד ואחד מבני ביתו הרי יש לכולם חלק גם בההדלקה והוי גם זה בהמהדרין ורק במהדרין מן המהדרין שעושים גם היכר להימים משום דכל יום הוי נס בפ"ע מה שהספיק פך השמן לכל הימים פליגי רבותינו אם ע"י זה בטלה המהדרין וזהו דעת התוס' או שגם בזה נתקיים תקנת המהדרין כדעת הרמב"ם ודברי רבינו הרמ"א שרירין וקיימים ומשה אמת ותורתו אמת

Les mots du jour à apprendre :

Argile	חָרֶס
Lin	פְּשִׁתָּן
Où ?	הֵיכָא

הלכות הנוכה סימן תרעא

קלט באר הגולה

(פקקי מהר"י ס"ה) (כ) * אפי' גרות של שנת וי"ט זיהוה שלא לעשות קן. (א"י): ה' יג'ר הנוכה מניחו על פתח הסמוך לרשות הרבים (כא) מבחוץ אם הבית פתוח לרשות הרבים מניחו על פתחו (כב) ואם יש חצר לפני הבית מניחו על * פתח החצר ואם היה דר בעלייה (כג) שאין לו פתח פתוח לרשות הרבים מניחו בחלון הסמוך לרשות הרבים ובשעת הסכנה שאינו רשאי לקיים המצוה מניחו על שלחנו ודיו (כד) * "וצריך נר אחר להשתמש לאורו (כה) ואם יש מדורה א"צ נר אחר ואם הוא אדם חשוב שאין דרכו להשתמש לאור המדורה צריך נר אחר: ו' מניחו (כו) למעלה מג' טפחים ומצוה להניחו (כו) 'למטה (ח) [ג] מי' טפחים ואם הניחו למעלה מי"ט יצא א"ב לא אם מניחו (כח) למעלה מכ' אמה (כט) לא יצא: הגה ואפילו לקחה כן דלוק (ל) והניחה למטה מכ' לא יצא הדלקה עושה מצוה (כ"י) ג"ש (תוספות): ז' מצוה להניחו (לא) בטפח הסמוך (לב) לפתח "משמאל (לג) כדי שתהא מזוזה מימין ונר הנוכה משמאל (לד) ואם אין מזוזה

שערי תשובה

ואין זה משום לא תתגודדו כו' ע"ש מלחם נעטמא: [ג] מי' טפחים. עכ"ל ועין בפמ"ג שמהם לפי מ"ש הטור בח"מ סי' ח"ה לפסוק כת"ק דר"י א"כ האין פסק הכא כרבינא דליתנא דר"י איתמר ע"ש באורח ונש"י ח"ג כחז' דפולגתא רבנן הוא לומר שאפ"י שהיא גרשות חייב דהכי משמע מדקאמר ר"י אומר ג"כ פטור מפני שהוא גרשות וגם דאין ר"י אומר ג"כ פטור מפני שהיה גרשות וח"א בין זה ובין זה חייב כגון שם חייב ע"ש לשון זה משמע ק"מ הש"ס הל"א דלאו טעמם הג"ל לאומי למעלה מגמל ורוכס אפי' אם מצוה להניח חוץ וי"ד פסחים וברשות קעבד אפי' אם חוץ חייב ועין מ"ש במח"כ בזה. וז"ל הי"א ג"ש קדר היום שנתנה למעלה מעשרה טפחים עד י"ח טפחים שכן גובה של המורה י"ח טפחים והא"כ חמה עליו דמ"ל לומר דלמטה

באר היטב

לג' ימין. והמדקדקים אינם מדליקין בלאמפ"א שאין זה הידור לגר הנוכה עכ"ל: (ח) מי"ט. כ"ל דל"ס דר בעלייה מניחה בחלון אפי' הוא למעלה מיו"ד מ"א. ועין בתשובת פני מ"אורות סי' מ"ו. ובתשובת שנות יעקב ח"ג סי' ל"ב ועין בד אהרן: קאמר זאת אומרת כו' דלא הולכתא ע"ש ועין בתוספתא פ"ו דב"ק דמי ר"י אומר ג"כ פטור מפני שהיה גרשות וח"א בין זה ובין זה חייב כגון שם חייב ע"ש לשון זה משמע ק"מ הש"ס הל"א דלאו טעמם הג"ל לאומי למעלה מגמל ורוכס אפי' אם מצוה להניח חוץ וי"ד פסחים וברשות קעבד אפי' אם חוץ חייב ועין מ"ש במח"כ בזה. וז"ל הי"א ג"ש קדר היום שנתנה למעלה מעשרה טפחים עד י"ח טפחים שכן גובה של המורה י"ח טפחים והא"כ חמה עליו דמ"ל לומר דלמטה

משנה ברורה

כמדורה: (כ) אפילו בנר של שבת וי"ט וכו'. עין צ"ל: ד (כא) מבחוץ. משום (כו) פרוטומי נוסף וקמפרש ואזיל כ"ל דאם הבית וכו': (כב) ואם יש חצר לפני הבית וכו'. ותלומדיהן היו פתוחות לר"ה: (כג) שאין לו פתח פתוח לר"ה. וגם (כד) אין לו פתח פתוח לחצר אלא פתוחה היא לבית: (כד) וצריך נר אחר. לעשות הי"ב לדבר: (כה) ואם יש מדורה. ויכול להשתמש לבניה ויש הכירה שהג"ר של מצוה היא: ו (כו) למעלה מג"ט. דכל למטה מג' כאלו הניח בקרקע (כח) ואין יכיר שצ"ע הניחו שם ומ"מ דיעבד יצא [פרי"ח]: (כז) למטה מי"ט. דאיכא פרוטומי הנם טפי (כט) כשהוא למטה דדבר העשוי לאור אין דרך להניחה כ"כ למטה ועין בא"ד שכתב דהא דאין העולם מהרין בזה משום דסומכין על המרדכי שכתב דעכשו שהורגו להניח בפנים אין קפידא בזה אכן הטור סתם בזה ומשמע דס"ל דאין לחלק בזה וכן נוהגין כל המדקדקים כמ"ש צ"י. ואם דר בעליה (ל) מניחה בחלון שהוא לג' ר"ה אפילו אם החלון גבוה יותר מי"ט מקרקעית העליה. ואם יש לו שתי חלונות אחד למעלה מי"ט ואחד למטה מי"ט ודאי יניחה (לא) בחלון שהיא למטה מי"ט. ובגרות צ"י (לב) המנהג שהמורה במקום גבוה: (כח) למעלה מעשרים אמה וכו'. דלא שלטא ביה עינא (לג) ואין נ"מ בין אם מדליק מבחוץ ובין אם מדליק בבית: (כט) לא יצא. וצ"ח לחזור ולבדוק כ"כ הפרי"ח ועין בפמ"ג מ"ש בזה: (ל) והניחה למטה מכ"ף וכו'. אכל אם הדליקה למטה מכ' (לד) ונטלה משם והניחה במקום אחר חוץ כ' וי"א: דהא היא הדליקה במקומה דשני המקומות (לה) אינו יכיר שצ"ע הניחו שם: (לב) לפתח. בין אם ההנחה הוא על פתח הבית (לו) או על פתח החצר: (לג) כדי שתהא וכו'. ויהיה מסובב במלות מיהו דיעבד (לז) אם הניח נר הנוכה מימין י"א: (לד) ואם אין וכו' מימין. דכל מידי דמלוא (לח) ימין עדיף ועוד

שער הציון

(כו) רש"י: (כז) דל"ס היה פתח העליה פתוח לחצר והוא היה פתח העליה פתוח לר"ה היה מניחה על הפתח (כח) ב"ח: (כט) פוסקים: (ל) מ"א וח"א ועין בפמ"ג וח"א דמשמע ממ"א דעדיף טפי להניח בחלון הסמוך לר"ה אף שהיא למעלה מי"ט מלהניח בטפח הסמוך לפתח אף שהוא יכול להניח למטה מי"ט ואף שהפמ"ג מפסקת ק"מ בזה מ"מ אין לדחות ד"ו דענין שצריך הי"ב לנגי ר"ה יש מקור גדול בגמרא דאמרו עד דכליא ריגלא דתרמודאי וגם בזה שאמרו מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ ולו הא דאמרו דלפתחיה צריך להניח למטה מי"ט יש כמה ראשונים דדחו זה מהלכה עין צ"י וכן במאירי ע"ש: (לא) מהה"ש: (לב) פמ"ג בסיון תרע"ה: (לג) ב"ח וט"ו ופרי"ח דעת הטור ודלא דעת רבינו יואל הג"ה שצ"ל להקל במדליק בבית אפילו למעלה מי"ט. ועין בפמ"ג שכתב דאף גרות עושה ארוכס כל שמקום הלה הוא למעלה מכ' אמה פסולה: (לד) מהה"ש ופשוט: (לה) רש"י: (לו) פשוט: (לז) פרי"ח: (לח) אחרונים:

הגהות ותקונים: (א) ס"ב: (ב) צ"ל מכ' אמה: (ג) דרב כהנא: הערות והארות: (1) עין שעה"צ אות מ"ב לענין אם החלון גבוה מכ' אמה: (2) עין שעה"צ סי' תרע"ב אות י"ב לענין לטלטל הגרות לכתחלה במקום למקום ועין במ"ב סי' תרע"ה ס"ק ר':

Bon Limoud sur Matmidim !